

brouwerij De Hooiberg & Die Port van Cleve

Soms doemt een markant object in de stad op, dat je in de verleiding brengt uit te zoeken wat de geschiedenis er van is. Zo'n object is *Die Port van Cleve* aan de Nieuwezijds Voorburgwal, tegenover de Nieuwe Kerk. Ik heb er tien jaren lang vlakbij gewerkt en ben er honderden malen langs gekomen maar nooit er binnen. Ik kwam de locatie eerder tegen bij het zoeken naar de [Donkeresluis](#) tussen de Nieuwezijds Voor- en Achterburgwal. Bijna meteen - als je je in de materie verdiept - komt de link met de Heineken Bierbrouwerij op de proppen en dan raak je nog meer geïnteresseerd. Dit wordt de geschiedenis van brouwerij **De Hooiberg** aan de Nieuwezijds Achterburgwal.

In 1585 waagde de Weesper moutmaker Jan Thymansz de sprong naar de snel groeiende stad Amsterdam. Hij wilde proberen als mouter de toen zestien Amsterdamse brouwerijen te bedienen en zo een bestaan op te bouwen. Hij vestigde zijn mouterij, die de Hooischuur ging heten, in de Nieuwe Gasthuisstraat¹. Veel plezier heeft Jan niet gekend in zijn nieuwe omgeving; hij overleed begin 1588 plotseling. Gelukkig was zijn weduwe Weyntgen Elberts een ondernemend vrouwspersoon die het bedrijf met enig succes voortzette en zelfs overging tot het brouwen van bier. In elk geval was zij zo succesvol dat zij zich op 18 juni 1592 de koop kon veroorloven van een perceel grond aan de Nieuwezijds Voorburgwal, doorlopend tot de Achterburgwal, met een huis en een loods er op. In deze

¹ Vanouds lag er over het terrein van het Geertruidenklooster een Gasthuisstraat, bij benadering de latere Nieuwstraat, naar het O.L.Vrouwegasthuis. Een tweede ontstond op het terrein van het Nieuwe Nonnenklooster, waar in 1579 het Sint Pietersgasthuis naar toe verhuisde en een Nieuwe Gasthuisstraat ontstond. Op die laatste locatie werd in 1595 nog melding gemaakt van een mouterij van Valerius van Ghistele. Mogelijk is dat de mouterij van Jan Thymansz.,

loods werd de brouwerij gevestigd, die *De Hooiberg* ging heten. Weyntgen had vijf dochters waarvan de tweede, Giert (of Geert) Jansdr, in 1599 met Heyndrick Jansz. trouwde, een brouwknecht van de Hooiberg. Dit koppel bracht de eerste bloei van De Hooiberg tot stand, wat resulteerde in een grote tuin aan het Plempenpad en in 1605 een tweede woonhuis ten zuiden naast de brouwerij. Niet dat bierbrouwen zo'n ongezond vak is, maar in tegenstelling tot het succes van de brouwerij had Giert met echtgenoten niet zo'n gelukkige hand. In 1614 overleed Heyndrick, waarna Giert begin 1616 met Symon Jacobsz hertrouwde, die op zijn beurt in 1624 overleed. Symon was nog brouwer geweest, maar de derde echtgenoot, Adriaen Allertsz waarmee zij in 1626 trouwde was molenaar in Hoorn geweest, alhoewel hij al een tijdje in Amsterdam woonde. Adriaen kwam wel in de brouwerij te werken, maar Giert Jansdr werd nu officieel brouwster van De Hooiberg. In 1627 kocht

Boven: Op de kaart van Pieter Bast uit 1597 komen we de jonge brouwerij De Hooiberg voor 't eerst tegen. Voor de wal ligt een waterschuit en op de wal staat een hefboom om die leeg te halen. Linksonder nog net een stukje Dam en de Nieuwekerk, rechtsboven de Jan Roodentoren.

zij het woonhuis *Huis te Cleeff* aan de Nieuwezijds Voorburgwal dat ten noorden van het brouwerijcomplex lag. Dit perceel nu is, samen met het eerste woonhuis, de basis van *Die Port van Cleve* en daar ging het gezin ook wonen. In 1633 overleed ook Adriaen vroegtijdig,

waarna de inmiddels 60-jarige Giert er weer alleen voor stond. Met Heyndrick had Giert twee zoons, Jan en Timon, die zich van een heuse achternaam bedienden: Veeneman, naar we aannemen uit de achterban van de vader komend. Beide zoons woonden met hun moeder in het *Huis te Cleeff* naast de brouwerij. Jan of Joan werd advocaat en betrok een eigen huis en Timon zou de brouwerij gaan bestieren maar het bewind over die brouwerij werd op beider naam en voor beider rekening gevoerd. Toen Jan in 1657 overleed bleken beide broers al vermogend te zijn; de brouwerij werd getaxeerd op f 40.000,- . Na het overlijden van Jan deed Timon afstand van het bewind over de brouwerij en werd die verhuurd. Er bestonden op dat moment familiale banden met de brouwerij *De Burgh van Claes Jacobsz Gelthouwer*, die zich ook met de exploitatie van *De*

Hooiberg ging bemoeien. Toen Timon in 1673 overleed woonde hij op de *Herengracht* en was zijn huwelijk kinderloos gebleven. De helft van de brouwerij ging terug naar de erfgenamen van zijn broer Jan, een familie die zich intussen *Van Aemsvoort* of *Amersvoort* was gaan noemen. De andere helft ging over op 17 neven en nichten van Timon, verdeeld over de families *Van Eck* en *Oosthuysen* met uiteraard het leeuwendeel voor de weduwe van Timon. De brouwerij werd voor een kapitaal bedrag verhuurd aan één der neven t.w. *Joost Jansz Oosthuysen*, volgens een glijdende schaal afnemend van f 17.000,- p/jr in 1650 tot f 10.000,- vanaf 1658. Eind 1661 overleed Joost waarna zijn weduwe het bedrijf

Mouten

Mout is graan dat men heeft laten kiemen en daarna laten drogen. Het werd gebruikt bij de alcoholfabricage, bijvoorbeeld in brouwerijen, branderijen en azijnmakerijen. De gerst werd in een waterdicht gemaakte gemetselde bak gestort. Nadat de gerst lang genoeg geweekt was, werd ze uitgespreid op een plavuizenvloer, waar zij in een broeierige, vochtige atmosfeer begon te kiemen. Als de gerst voldoende ontkiemd was, werd ze naar een droogzolder of -loods gebracht, waar het kiemproces tot stilstand kwam. De ontkiemde, gedroogde gerst werd vervolgens in een moutmolen met speciaal daartoe gescherpte stenen met vierkante uitslagen en smalle maalbalken gesneden of gekneusd, d.w.z. niet al te fijn vermalen. De gekneusde gerst vermengde men met gemalen rogge. Dit mengsel werd tot een beslag gemaakt, waaruit de alcohol gedestilleerd kon worden. Op de moutmolens werd het afvalproduct, bostel, van de bierbrouwerij weer tot veevoer verwerkt.

Boven: Deze gevelsteen aan *Die Port van Cleve* herinnert aan het feit dat de brouwerij hier eerst stond.

voortzette. In 1663 overleed ook zij en werd de brouwerij verhuurd aan Caspar Heytsick tegen *f* 4000,- p/jr, op z'n minst een opmerkelijk verschil met de voorgaande huren, alhoewel die voor alle opstallen, inventaris en voorraden gold. Caspar huurde alleen de brouwerij plus de lopende schulden en crediteuren. In 1673 kocht Caspar zijn eigen brouwerij Het Amsterdamse Wapen aan de Kloveniersburgwal, hoek Rusland en verliet De Hooiberg. In 1682 werd de brouwerij verkocht aan Hermanus Gosinck; de koopsom zou in delen voldaan worden en zolang hielden de families een vinger aan de pols. In 1692 betaalde Gosinck de laatste termijn en was de band tussen De Hooiberg en de nazaten van de stichter verbroken.

Boven: Op deze kadasterkaart, weliswaar van 1853, staat het perceel van de brouwerij aangegeven in de omvang die het rond 1700 had. Het tweede gemarkeerde perceel is dat van het Koninklijke Postkantoor.

Rechts: Om een beeld te krijgen van de Hooiberg-gebouwen aan de Nieuwezijds Voorburgwal kom je altijd terecht bij foto's met het postkantoor als hoofdmotief. Hier de nieuwbouw van 1854 door architect Outsschoorn, rechts met de twee boogvormige geveltoppen de gebouwen van de brouwerij De Hooiberg.

Inmiddels was het gebruikelijk dat niet meer de eigenaren ook brouwmeester waren in hun brouwerij. De investeerders waren welgestelde lieden, die het bedrijf alleen zagen als bron van extra inkomsten. Velen verdienden hun geld namelijk elders. De leiding werd overgelaten aan een directeur, die niet perse ook brouwmeester was of zelfs maar verstand van bier moest hebben. Ook kwam het voor dat de brouwerij verpacht werd, zodat de revenuen aan een ondernemer kwamen en de familie het met de pachtsom moest doen. Dit gaf een wisselend beeld van het succes van De Hooiberg; was de leiding in capabele handen floreerde de zaak, zo niet kreeg het product een slechte naam waar anderen dan weer jaren over deden om die ongedaan te maken. Een lijst van opvolgende eigenaren en brouwers vindt u tot slot van dit stuk.

Moutmolen De Hooiberg

Mout kon op elke korenmolen als bijproduct gemalen worden. Toch hadden brouwerijen baat bij gespecialiseerde molens; al in 1617 onderhielden een aantal grote brouwerijen een eigen rosmolen, speciaal voor het mouten. In 1636 kochten drie grote brouwerijen, waaronder De Hooiberg, een eigen molen buiten de stad, nl. De Achtkant aan het Otterspad, ten zuiden van het Reguliershof. De Achtkant had zoveel capaciteit dat hij ook voor andere brouwerijen moutte. Helaas brandde de molen in 1654 af en werd niet herbouwd, gezien de plannen de stad binnenkort tot voorbij de molen uit te breiden. Onder het bewind van Hermanus Gosinck over brouwerij De Hooiberg werd in 1687 een molen voor de eigen brouwerij aangeschaft. Dat was een in 1614 gebouwde wipstellingmolen op het bolwerk Slotermeer aan het eind van de Anjeliërsgracht. Die molen had tot dan grut gemalen, werd nu omgebouwd tot moutmolen en kreeg een nieuwe naam: De Hooiberg. Behalve de molen behoorden tot de koop ook een woonhuis, loodsen en schuren, alles op het bolwerk. Ook deze moutmolen beperkte zich niet

tot mouten voor de eigen brouwerij maar deed dit ook voor anderen. In 1750 kregen de eigenaars van De Hooiberg vergunning tot ombouw van de wipstellingmolen tot achtkante bovenkruier, welke verbouwing eind 1753 afgerond werd. Ruim een eeuw bleef de molen nog actief als moutmolen, tot in 1856 brouwerij De Hooiberg volledig op stoom overschakelde, op de brouwerij ging mouten en de molen verkocht. In 1872 viel voor de molen het doek, toen de muren en bolwerken ter plaatse geslecht werden.

Boven: Bolwerk Slotermeer met de tussen 1750 en 1753 als bovenkruierende stellingmolen opnieuw opgebouwde moutmolen De Hooiberg.

Links: Bolwerk Slotermeer, dat toen nog Anjeliërsbolwerk heette, met de wipstellingmolen die in 1687 omgebouwd werd tot moutmolen en De Hooiberg ging heten.

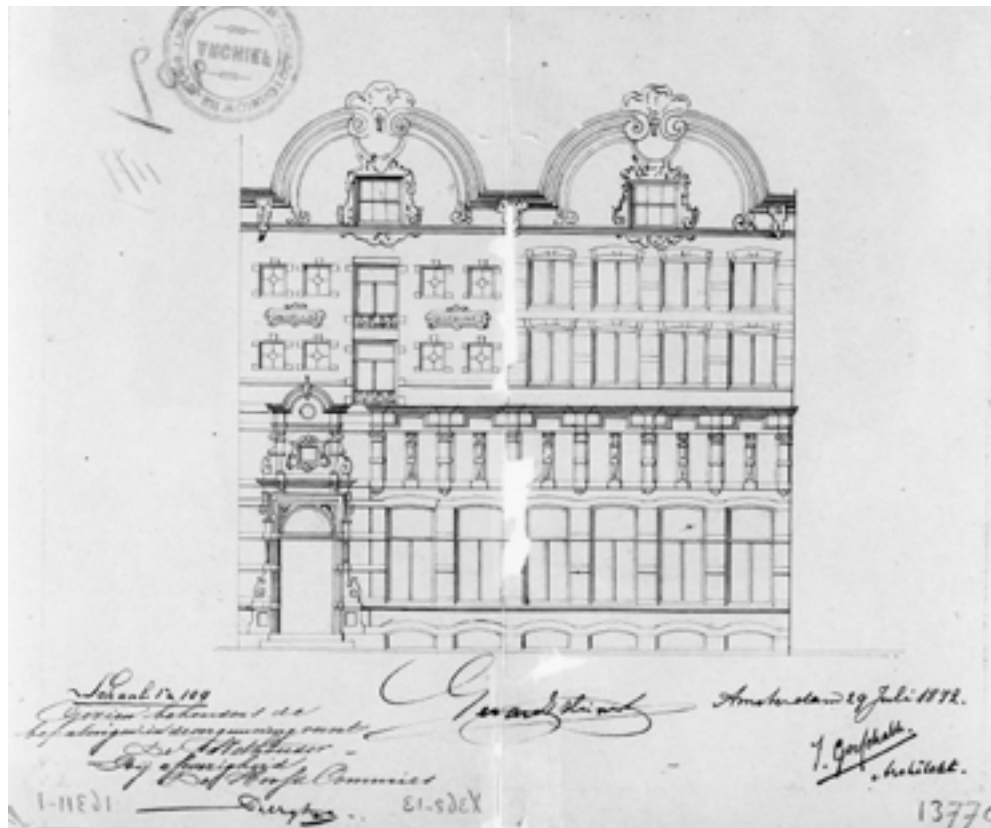

Een aantal eigenaren of pachters verdient extra aandacht, omdat ze ingrijpende zaken aan de brouwerij verrichtten, ten goede of ten kwade. Daar was eerst **Nicolaas Noppen** die in 1720 voor f 12.000,- het huis De Zeven Keurvorsten naast de brouwerij kocht. Jarenlang stond de brouwerij op gespannen voet met de eigenaar van dit pand en nu werd het aan het huizenbezit toegevoegd. Het werd gekocht met het oog op toekomstige uitbreiding die nooit volgde. Wel was hierin heel veel later de Bodega gevestigd, die ook na de verbouwing van 1888 bleef en nog steeds onderdeel van Die Port van Cleve is.

In 1730 kwam de brouwerij voor f 70.000,- in bezit van **Theodorus Fries**, een fantast en ‘hochstapler’ die zich door zijn huwelijk met ‘n nazaat van bouwmeester De Keyser in een welvarend nest draaide. Fries zelf bezat geen cent en wat hij direct diende op te brengen leende hij van zijn vrouw en diens familie. De rest van de koopsom werd nooit voldaan, alleen de rente erover werd betaald. Frappant

Boven: Bolwerk Slotermeer met de lusthof van Theodorus Fries, volgens een schets van Reinier Vinkeles. De hiernaar gemaakte ingekleurde tekening is verloren gegaan.
Links: Dezelfde lusthof in de andere richting bekeken door dezelfde kunstenaar.

is dat het huis De Zeven Keurvorsten buiten de koop bleef. Fries had grootse plannen met de brouwerij. Hij liet voor een vermogen verbouwen, verbeteren en vernieuwen waarmee de outillage tot de modernste behoorde. Het deel van het mouten dat tot dan nog op de brouwerij zelf werd gedaan verplaatste hij naar een nieuw gebouw naast de moutmolen op het bolwerk. Dat was nog niet genoeg;

Boven: Zo verbouwde Theodorus Fries de gevels aan de Nieuwezijds Voorburgwal. Onder de linkertop het grote pakhuis en onder de rechter een dubbel woonhuis. De opmeting is van architect I. Gosschalk ter voorbereiding van weer een verbouwing.

Rechts: Het dubbelpakhuis De Klok aan de Nieuwezijds Achterburgwal werd in 1764 door Pieter Bolten aan het gebouwencomplex toegevoegd.

naast de molen huurde Fries van de stad de vestingwal tot aan de Zaagmolenpoort en legde daarop een lusthof aan dat zijn weerga in de stad niet zou kennen. Het werd een aaneenschakeling van bijzondere beplanting, wandelpaden, fonteinen, beeldhouwwerken, kunstmatige grotten, drinkgelegenheden en speelhuizen.

De gemoderniseerde brouwerij bracht intussen niet de fantastische winsten op waarmee Fries gerekend had. Steeds moest hij extra geld lenen om niet in zwaar weer te raken; leveranciers en aannemers kon hij op een gegeven moment niet meer betalen en toen de familie de geldkraan dichtdraaide werd in 1743 het faillissement uitgesproken. De schuld was opgelopen tot in totaal f 225.000,-. De brouwerij werd voorlopig door de curator voortgezet en bracht bij executie f 103.000,- op, inclusief inventaris. Theodorus Fries vluchtte naar Vianen, een beruchte vrijplaats voor diegenen die uit handen van justitie wilden blijven. Na het faillissement van Fries werd de onderneming een tijdje beheerd door een curator. De belangrijkste gegadigde was het brouwerscollege, dat actief bezig was met een sanering van de branchewegen overcapaciteit. Er waren genoeg brouwers te vinden die deze belangrijke concurrent wilden opruimen, maar de financiën reikten lang niet. Zij werden in 1744 overboden door een consortium van acht ondernemers uit een drietal families. De belangrijkste was de familie Bolten die voor 50% instapte. Dan wijnkoper Michiel Bruyningh voor 25% en leden van familie Van Aalst, verwant aan Bruyningh, voor 18¾%. De rest, 6¼% werd ingevuld door dominee Tijken, een geestelijke met een dubieuze faam. Het bedrijf zou geleid worden door bierbrouwer Mr. Pieter Bolten (Muiden), die ook voor 20% eigenaar van De

*Nieuwezijds Achterburgwal, met rechts de Donkeresluis
en achter de boom brouwerij De Hooiberg*

Hooiberg werd. Het compagnieschap onder de naam **Mr. Pieter Bolten en Co.** verdeelde de ingelegde som over 288 niet-splitsbare aandelen van f 300,-. Na nog een aantal stortingen, de laatste keer in 1752, bedroeg het geïnvesteerde kapitaal f 170.000,-.

Het compagnieschap nam een moderne brouwerij over, die kort daarvoor nog door Fries voor f 40.000,- verbouwd was. Het bestond uit twee percelen met twee panden aan de Nieuwezijds Voorburgwal, doorlopend tot de Achterburgwal, waar drie panden stonden. Twee van die drie panden behoorden tot de eerste begin van De Hooiberg in 1592. Het contract tussen de investeerders werd tweemaal herzien, in 1757 en in 1783. De brouwerij was binnen korte tijd weer succesvol en er werd goed geld verdiend. In 1750 werd een begin gemaakt met de vernieuwing van de moutmolen en in 1753 werd de Poort van Limburg gekocht, een woonhuis aan de Nieuwezijds Achterburgwal (het latere Spuistraat 137). In 1764 kocht men het kapitale dubbele pakhuis De Klok aan de Achterburgwal, dat tussen de brouwerij en de Poort van Limburg in lag en in 1735 nog geheel verbouwd was. Alle pogingen om het huis De Zeven Keurvorsten aan de Voorburgwal opnieuw te kopen strandden op onwil. In 1785 kocht de brouwerij op een veiling de failliete mouterij de Drie Schulpen op het Roeterseiland. De Hooiberg was rond deze tijd niet alleen de grootste brouwerij

van Amsterdam maar met de leverantie van 18½% van de totale bierconsumptie ook de grootste van heel Holland.

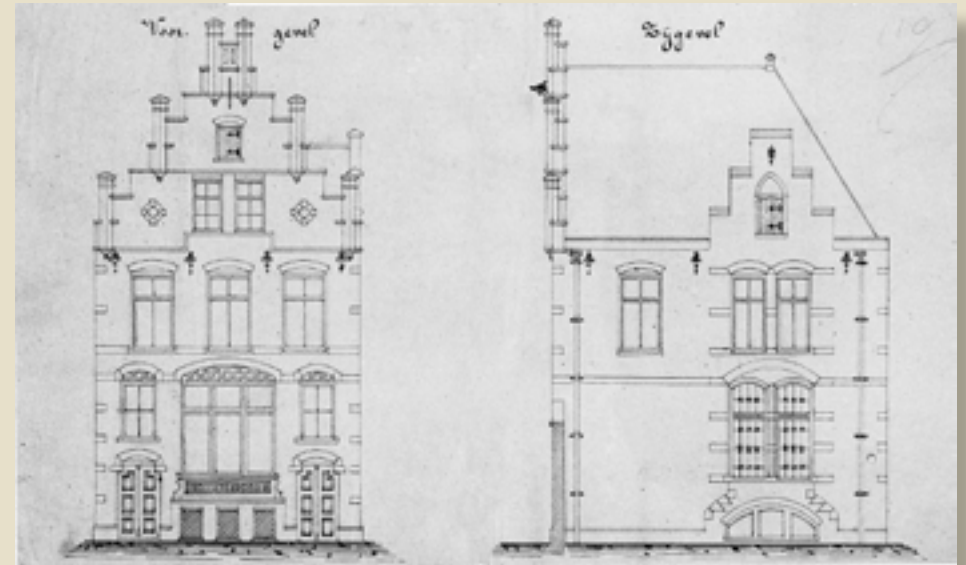
Begin negentiende eeuw kwam een omslagpunt in het succes. Dat had zeker ook te maken met het plotseling veel duurder worden van de grondstoffen, af te meten aan de voorraden in de balansen. Daar kwamen vanaf 1840 nog een aantal minder bekwame directeuren en een ongelukkige keuze in het aannemen van brouwmeesters bij, die het merk geen goed deden. De

Boven: De Hooiberg schakelde in 1855-'56 over op stoomkracht. Hier de gevelrij aan de Achterburgwal, met geheel rechts de Poort van Limburg en daarnaast De Klok.

Rechts: Portret van Gerard Adriaan Heineken, die met de koop van brouwerij De Hooiberg het fundament legde voor het Heineken-imperium.

financiën werden opgepept door de verkoop van een pand voor de vergroting in 1854 van het Koninklijk Postkantoor, Nieuwezijds Voorburgwal 192. Dat was nog niet voldoende en in 1857 werd o.a. de Poort van Limburg en een elders staand pakhuis weer verkocht. Toen kwam op kantoor een jonge knaap werken met meer verstand van financiën dan van bierbrouwen. Hem viel de balanswaarde (f 86.000,-) van De Hooiberg erg tegen en ambitieus als hij was overwoog hij het bedrijf over te nemen. Zijn eigen vermogen, de erfenis van zijn overleden vader was onvoldoende. Bovendien was hij pas 22 jaar oud en daarmee te jong om een bedrijf te runnen. Hij ging op zoek naar kapitaal, waar zijn moeder stevig bij hielp, en hij vroeg een meerderjarigverklaring aan bij de Hoge Raad. Het idee van de aandeelhouders dat hij stuk voor stuk aandelen zou kunnen opkopen ging hem veel te langzaam en te moeizaam. In 1864 kreeg hij zijn zin; op 15 februari werd brouwerij De Hooiberg met terugwerkende kracht van 1863 af eigendom van *Gerard Adriaan Heineken*. Het wel en wee van de N.V. Heinekens Bierbrouwerijen is een ander verhaal. Ons verhaal over de locatie Nieuwezijds Voorburgwal is echter nog niet ten einde.

Boven en links
Spuistraat 133
achter het grote
woonhuis aan
de Nieuwezijds
Voorburgwal werd
onderdeel van de
brouwerij en later
van Die Port van
Cleve. Daarnaast
de woonhuizen 129-
131 onder een geza-
menlijke trapgevel,
waarvan Heineken
het laatste deel
kocht.

Rechts een gedenk-
steen die de rol
van de gebroeders
Hulscher herdenkt.

Die Port van Cleve

Toen Heineken de brouwerij had overgenomen wist hij al dat de locatie niet lang meer houdbaar was. Nadat hij met de Gemeente Amsterdam een nieuwe locatie buiten de vestingwerken was overeengekomen (wijk YY no. 123) zette hij architect Izak Gosschalk aan het werk. De definitieve plannen waren in 1866 klaar en goedgekeurd en in 1868 was het zover dat de brouwerij kon verhuizen. Heineken had niet stil gezeten en in 1864 de Poort van Limburg teruggekocht en omgebouwd tot kantoor.

In 1871 zou het huis aan de Nieuwezijds Voorburgwal 180, de Zeven Keurvorsten (eindelijk) volgen, plus het huis ernaast op nr. 182. Dat laatste bleef in eigendom van Heineken maar de Zeven Keurvorsten werd overgedragen

Boven: De teruggevonden gevelsteen van het Huis te Cleeff, met een heel ander opschrift dan verwacht.

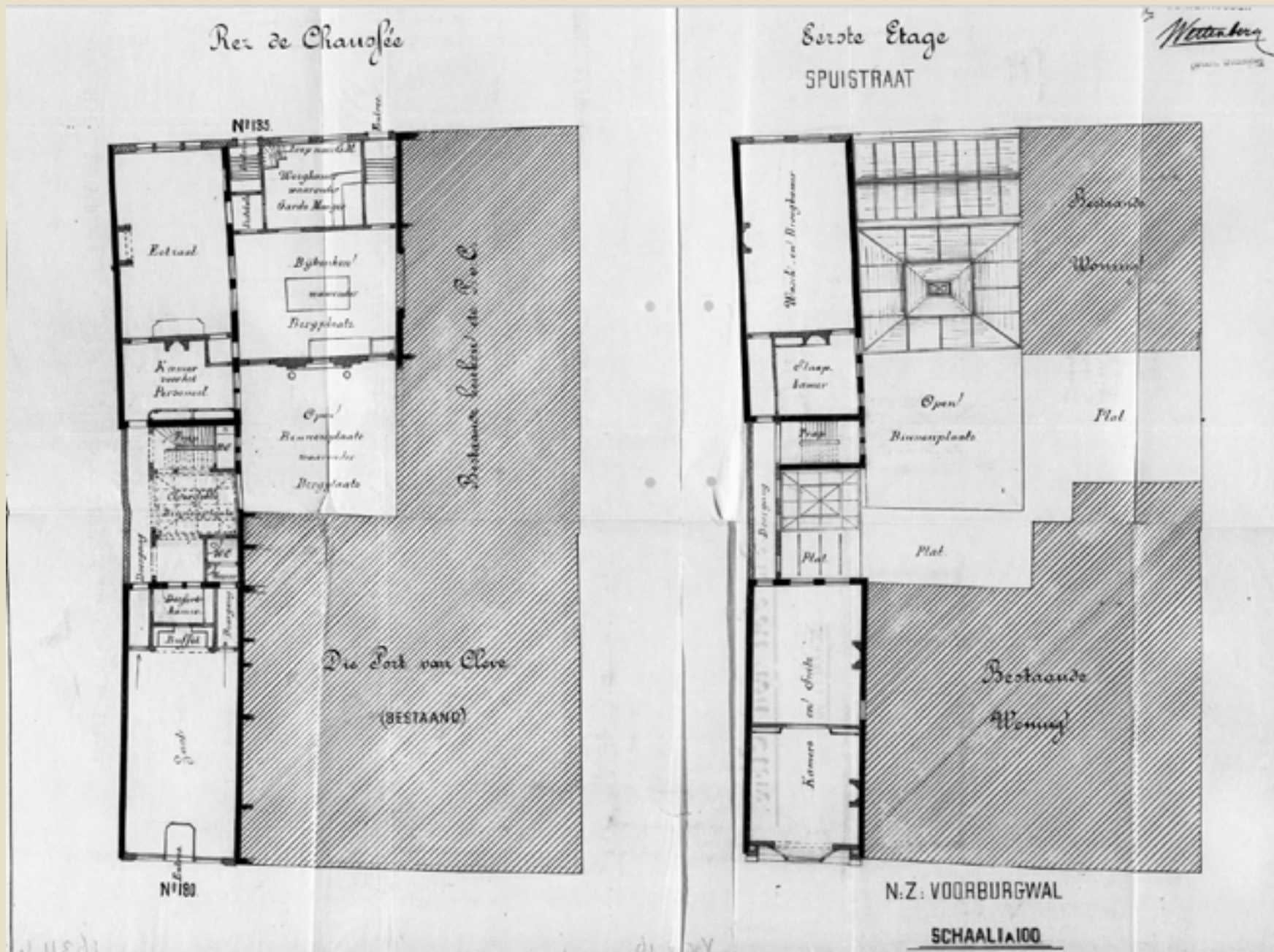
Links: Het bierhuis van 1870.

Rechts: Die Port van Cleve na de afronding van de verbouwing van 1888 en de inrichting van De Zeven Keurvorsten als Bodega. De foto is van ±1900 met het nieuwe postkantoor als buurman.

aan de gebroeders Hulscher, die de brouwerij in een bierlokaal zouden omtoveren en in de Zeven Keurvorsten een bodega inrichten. De gebroeders Hulscher namen het bedrijf op 5 september 1870 van Heineken over. De koopsom is niet bekend maar de gebroeders Hulscher namen er een hypotheek van f 120.000,- voor op. In een deel van de brouwerij gingen de Hulschers bier van Heineken bottelen, dat ze als Hooibergbier verkochten en ook exporteerden. In een ander deel werd het bierhuis ingericht, dat een populaire plek werd waar zakenlieden en kunstenaars elkaar ontmoetten. In 1886 besloten de gebroeders Hulscher de bierlokaal uit te breiden met een

restaurant, Brasserie De Poort. Daartoe werd architect Gosschalk weer aan het werk gezet, die de beide grote panden met de boogvormige geveltoppen (van Theodorus Fries) voorzag van een nieuwe gevel en de Zeven Keurvorsten min of meer opnam in het gehele ontwerp. In 1888 was de verbouwing gereed en had het complex het

Deze plattegronden behoorden bij de set tekeningen voor de verbouwing van 1886-1888. Ze laten zien dat er in feite slechts een nieuwe gevel tegen een bestaande toestand werd gezet. De belangrijkste wijzigingen waren te vinden in de integratie van het huis De Zeven Keurvorsten in het complex van Die Port van Cleve. Maar daar is nu juist in de gevel weer niets van terug te vinden. De tekening laat ook zien dat op de verdieping van Die Port van Cleve gewoon werd. Daar kwam pas verandering in toen er hotelaccommodatie gecreëerd moest worden. Vandaag is de achterste helft na nieuwbouw helemaal hotel geworden.

uiterlijk gekregen zoals het vandaag nog aanschouwd kan worden. Gedurende de verbouwing van het gebouw vonden de gebroeders Hulscher de gevelsteen van het Huis te Cleeff terug met daarop tot ieders stomme verbazing het opschrift 'Die Port van Cleve'. Dat zou de nieuwe naam van het etablissement worden. In brasserie De Poort serveerde men typische Nederlandse gerechten en de tot vandaag nog steeds beroemde genummerde en gecertificeerde biefstukken. Op de bovenverdiepingen werd aanvankelijk gewoond, maar in 1958 werd Die Port van Cleve uitgebreid met een bescheiden hotel-accommodatie en na diverse soms ingrijpende verbouwingen staat hier nu *Hotel Die Port van Cleve Amsterdam*.

Boven: Op deze kadasterkaart van 1884 staan de plannen voor een groter postkantoor al aangegeven. De Raadhuisstraat is reeds gerooid.

Re.bov: De Klok en de Poort van Limburg hebben plaats gemaakt voor het postkantoor.

Rechts: In 1897 werd bijna een heel blok huizen gesloopt voor het nieuwe postkantoor. De fotograaf stond in de Raadhuisstraat, de blinde gevel is die van brouwerij De Hooiberg (nr. 178 en Spuistraat) en de Zeven Keurvorsten (nr. 180).

Heineken had een aantal panden zelf behouden, die deels verkocht werden voor de uitbreiding van het postkantoor, deels als woonhuis en tenslotte pakhuis De Klok, dat hij geneeus aan het zojuist opgerichte Oudheidkundig Genootschap aanbood als kantoor en tentoonstellingsruimte. Dat aanbod hebben ze in dank aanvaard en daadwerkelijk tien jaar gebruikt. Toen moest ook het pakhuis gesloopt worden voor het postkantoor. Heineken bleef ook eigenaar van de woonhuizen Spuistraat 129-131 onder één trapgevel.

Boven het 25-jarig jubileum van het bierhuis Die Port van Cleve in 1895.

Links een affiche van Heineken & Co met een afbeelding van het prille begin van de brouwerij aan de Stadhouderskade.

Rechts een affiche voor Hooibergbier dat bij Die Port van Cleve tot ver in de twintigste eeuw gebotteld werd. De link met Heineken werd niet verbloemd.

Eigenaar brouwerij De Hooiberg	Brouwer / directeur	Van ... tot ...
Jan Thymansz	Jan Thymansz	1585 - 1592
Gierts Jansdr, weduwe Jan Thymansz	Gierts Jansdr	1592 - 1637
Jan en Timon Veeneman	Timon Veeneman	1637 - 1647
Timon Veeneman	Joost Jansen Oosthuysen	1647 - 1661
	Aeltje Jans van Eck, wed. Oosthuysen	1661 - 1663
Fam. Veeneman, Oosthuysen, Aemsvoort	Caspar Heytsick	1663 - 1665
Engel Habet en Philips Zael	Hendrik van de Water	1665 - 1682
Hermanus Gosinck	Hermanus Gosinck	1682 - 1713
Quirina van Heyningen, wed. Gosinck		1713 - 1717
Nicolaas Noppen	Pieter Noppen	1717 - 1725
Pieter Noppen	Pieter Noppen	1725 - 1730
Theodorus Fries	Theodorus Fries	1730 - 1743
Curator	Curator	1743 - 1744
Compagnie onder Mr. Pieter Bolten Fam. Bolten, Fam. Van Aalst, M. Bruyningh, Ds. Tijken	Pieter Bolten	1744 - 1757
	Nicolaas van Dijk	1757 - 1783
2 ^e directeur benoemd	Frederik Johannes Harderwijk	1776 - 1783
	Frederik Johannes Harderwijk	1783 - 1821
	Gijsbertus Harderwijk	1821 - 1840
	Anthony Johannes van Rooyen	1840 - 1851
N.V. Maatschappij De Hooiberg (1855)	Jurrian Hendrik Jurryaansen	1851 - 1856
	Josephus Egidius Eyckmans	1856 - 1860
	Jacobus Marianus van der Wielen	1860 - 1863
Fa. Heineken en Co.	Gerard Adriaan Heineken	1863 - 1873
N.V. Heineken's Bierbrouwerijen	Gerard Adriaan Heineken	1873
In 1868 wordt de brouwerij verplaatst naar de Stadhouderskade maar heet daar tot 1873 nog steeds De Hooiberg.		

In dit artikel is dankbaar gebruik gemaakt van een artikel van Dr. I. H. van Eeghen in Amstelodamum jaarboek 50 (1958) pp. 46-97

Theo Bakker's Domein

Op deze site vindt u makkelijk leesbare maar toch informatieve verhalen over de ontstaansgeschiedenis van Amsterdam. Ze zijn onderverdeeld in rubrieken als Middeleeuwen, godsdiensten, nijverheid en handel, transport, openbaar vervoer, haven, watermanagement, stadsuitleg, annexaties, verkeersdoorbraken, chroniquers en allerlei andere zaken.

Klik hier voor een overzicht van alle PDF's op deze site

